

حربه‌های زنك زده

نیروهای حکومت بت پرستی دوسراسر نقاط شبه جزیره بحال آماده باش درآمده بود و برای مبارزه با آئین بکتا پرستی صفوف خود را منظم کرده بودند در آغاز کار خواستند او را از طریق تطبیح و با دادن مال و دیانت از هدف خود منحرف سازند ؛ ولی نتیجه ای نگرفتند و با جمله مسرف آن رده جهاد «بخدا قسم هر گاه آفتاب را در دست راستم ؛ و ماه را در دست دیگرم قرار دهید (یعنی سراسر جهان را در اختیار من بگذارید) از این کار دست برنخواهم داشت رو برو گردیدند ، سپس به تهدید و تحقیر و آزار کسان و یاران او برخواستند ، و لفظه ای از آزار او و بارانش آرام نگرفتند ، ولی شهامت و استقامت او و یاران با اخلاص سبب شد در این جبهه نیز پیروز گشتند حتی پایداری خود را در آئین اسلام بقیمت ترك خانه و وطن ، خریده و بوسیله مسافرت خود بسوی خاك « حبشه » در کسترش آن کوشیدند ؛ ولی هنوز بر نامه های حکومت بت پرستی برای قلع درخت توحید ، پایان نپذیرفته بود ، بلکه این بار خواستند حربه برنده تری را بکار ببرند .

این حربه همان حربه تبلیغ علیه «محمد» (ص) بود زیرا آزار و تعدی بحق در باره کسانی کارگر بود که در محیط «مکه» زندگی میکردند و امام در صدها فردیکه بمنظور خرید و فروش و زیارت خانه خدا در ماههای حرام ، بمکه می آمدند ؛ و در محیط امن و آرامی با او تماس میگرفتند و اگر هم ایمان بآئین او نمی آوردند ؛ لا اقل در آئین خود (بت پرستی) متزلزل میشدند ؛ چندان مؤثر نبود ؛ زیرا پس از چند صباحی محیط مکه را ترك گفته بزادگاه خود مراجعت مینمودند ، و بدینوسیله نام پیامبر اسلام و زمزمه آئین جدید بتمام نقاط عربستان کشیده میشد . و این خود ضربت شکننده ای بود علیه حکومت بت پرستی و عامل عجیبی بود برای کسترش آئین توحید .

سراز قریش بر نامه تخریبی دیگری را نیز بکار انداختند و خواستند بوسیله آن از انتشار آئین او جلو گیری بعمل آورند ، و تماس جامه عرب را با اقطع کنند .

تهماتهای ناروا

شخصیت اشخاص را میتوان از زیر نقاب فحشها و تهمت‌ها و ناسزاهای دشمن ادراک نمود ، دشمن همواره برای اغواء و گمراه کردن مردم میکوشد حریف را با مطالبی متهم سازد ، که برای جامعه ولو يك درهمزار هم قابل هضم باشد ، تا بتواند بانشر اکاذیب و پخش مطالب دروغ و بی اساس خود طرف را متهم ساخته و تا آنجا که میتواند از آبرو و حیثیت او بکاهد ، دشمن دانا میکوشد نسبت‌های برقیب خود بدهد که لااقل يك طبقه مخصوص آنرا باور کرده و بالااقل در صدق و کذب آن تردید نکنند ، ولی نسبت‌هایی که هرگز بطرف نمی‌چسبند ، و سنگینی با روحیات و افعال مشهود روشن او نداشته باشد ، منتشر نمیسازد زیرا در این صورت درست نتیجه معکوس خواهد گرفت .

در این نقطه مورخ محقق میتواند از پشت این دروغها و تهمت‌ها قیافه واقعی طرف را بخواند و موقعیت اجتماعی ؛ و روحیات او را و لوازم نظر دشمن بدست آورد زیرا دشمن بی‌اگ و ترس در نشر کردن هر گونه بدوییرا تا آنجا که بفتح او تمام شود کوتاهی نخواهد کرد و از حربه برنده تبلیغ تا آنجا که فکر و درایت ، و موقعیت شناسی او اجازه میدهد ، حداکثر استفاده خواهد نمود ؛ پس اگر هیچگونه نسبت ناروایی با او نداده است ، از این لحاظ بوده که دامن‌وی از آن نسبت‌ها پیراسته بوده است .

صفحات تاریخ اسلام را ورق میزنیم ؛ می‌بینیم که « قریش » با آن عداوت و کینه - تیزی فوق‌العاده‌ای که داشتند ؛ با اینکه بهر قیمتی بود میخواستند که سازمان نو بنیاد اسلام را فروریزند ، و از شخصیت و مقام آورنده او بکاهند - مع الوصف - نتوانستند کاملاً از این حربه استفاده کنند ، ، با خود فکر کردند ، چه بگویند که مردم باور کنند ، بالااقل مرد شوند ، آیا مثلاً بگویند ، خائن است ؛ چگونه بگویند ؛ هم اکنون ثروت گروهی از خود آنها در خانه او است ، زندگی شرافتمندانه چهل ساله او در نظر همه او را امین جلوه داده بود .

یا او را بشهوترانی متهم سازند چطور این سخن را بر بان آرند ؛ با اینکه او دوران جوانی خود را با يك زن چهل و پنج ساله‌ای آغاز کرد ، و تا آنروز که جلسه مشورتی قریش ، برای تبلیغ علیه او تشکیل گردید ، نیز با همان هوس بر میبرد بالاخره فکر کردند که چه بگویند که به « محمد » بچسبند ، لااقل مردم يك درصد احتمال صدق آنرا بدهند ، آخر الامر سران « دارالندوة » در کیفیت بهره برداری از این حربه متعیر مانده و بالاخره مصمم شدند که این مطلب را در پیشگاه یکی از صنادید قریش مطرح کنند و نظر او را در این باره مورد

اجراء قرار دهند مجلس منعقد گردید ، سخنگوی جلسه «روبه «ولید» کرده گفت : «روزهای «حج» نزدیک است ؛ وسیل جمعیت در این روزها بنظور ادا عفراتش و مراسم «حج» در این شهر گرد می‌آیند ، و «محمد» از آزادی این ایام استفاده نموده و دست به تبلیغ آئین خود خواهد زد ؛ چه بهتر سران قریش نظر نهایی خود را درباره او آئین جدیدش ابراز نموده و همگی يك نظر را در باره او بسمع اعراب برسانند، و اختلاف خود آنها باعث تکذیب یکدیگر نشود .

حکیم عرب در فکر فرو رفت گفت چه بگوئیم ؟ یکی گفت: کاهن بگوئیم وی نظر گوینده را نپسندید ، و گفت : آنچه « محمد » بگوید مانند سخنان کاهنان نیست ، دیگری پیشنهاد کرد ، که او را دیوانه بخوانند ، این بار نیز این نظر با رد و لید مواجه شد و گفت هرگز نشانه دیوانگی در او دیده نمیشود ؛ پس از سخنان زیاد با اتفاق آراء تصویب کردند که او را «ساحر» (جادو گر) بخوانند زیرا وی جادوی بیان دارد ، و گواه آن این است که بوسیله قرآن خود ، میان مکیان ؛ که در اتفاق و اتحاد ضرب المثل بودند سنگ تفرقه افکنده و اتفاق آنها را بهم زده است .

مفسران در تفسیر آیات زیر ، این مطلب را جور دیگری نیز نقل نموده‌اند و آن اینکه : هنگامیکه ، ولید ، آیاتی چند از سوره «فصلت» از پیامبر شنید سخت تحت تأثیر قرار گرفت ، مور بدنش راست شد ، راه خانه را پیش گرفت دیگر از خانه بیرون نیامد ؛ قریش او را بباد مسخره گرفته و گفتند : «ولید» بآئین «محمد» گرویده صف کشان و بطور دستجمعی بسوی خانه او روانه شدند ؛ و از او حقیقت قرآن محمد را خواستار شدند ؛ هر کدام از حضار ، یکی از مطالب فوق را پیشنهاد میکرد ؛ و او رد مینمود ؛ «بالتبیه» رأی داد ، که او را بر اثر تفرقه ای که میان ما افکنده ؛ . «ساحر» بخوانید و بگوئید : وی جادوی بیان دارد .

مفسران معتقدند که آیات زیر در حق او نازل گردیده است : «ذُرْنِي وَمَنْ خَلقت و حید او جعلت له مالا ممدودا . تا آیه ۵۰ از سوره «مدثر» : مرا با آنکه تنها آفریده‌ام و فرزندان و مالی دامت دار باو داده‌ام ، و ابگذار او در باره قرآن بیندیشید ، و حساب کرد ، مرده باد چگونه حساب کرد ، باز کشته باد چگونه حساب کرد ، نظر کرد و عبوس شد و چهره درهم کشید و گفت این جادویی است که نقل میکند .

بافشاری در نسبت جنون

این مطلب از مسلمات تاریخ است که پیامبر اسلام از آغاز جوانی در میان مردم بدرست کاری

و راستگویی و . . . معروف بوده : حتی دشمنان آن حضرت در برابر اخلاق فاضله او بی اختیار سرتسلیم و اقیاد فرود میآوردند . یکی از صفات برجسته اش این بود که تمام مردم صادق و امینش میخواندند حتی مشرکین تاده سال پس از دعوت علنی ، اموال ذی- قیمت خود را پیش او بعنوان ودیعت گذاشته بودند ، چون دعوت آنحضرت بر معاندین سخت و گران آمده و مسامحی خود را بر این گماشتند که مردم را بوسیله پاره حرفهایی که میتوان کاملاً باذهان اشراپ و تزریق کرد از اقبال و توجه باین دعوت صالحه بازدارند ، چون میدانستند که نسبت دروغ و افتراء بآنحضرت در افکار مشرکین غیر معاند و ساده تأثیراتی نخواهد بخشید - لذا - ناگزیر شدند که دو تکذیب دعوت آن حضرت ، بگویند که منشأ دعوای او خیالات و افکار جنونی است که منافات با صفات زهد و دستکاری او نداشته باشد ، و در اشاعه این نسبت و با کارانه ، رنگها ساخته و نیرنگها پرداختند .

از فرط ریاکاری در موقع نسبت دادن پاره از صفات نکوهیده بآن ذات مقدس ؛ ورع و پاکدامنی بخرج داده و با صورت شک و تردید اظهار میکردند که : **اقتری علی الله کذباً** به چینه - (سباء - ۸) یعنی بعد از افتراء گفته و یا جنون دامن گیرش شده است ، و این همان شیوه شیطانی است که معاندین پیوسته در موقع تکذیب اشخاص معروف بودع و صداقت بکار میبرند و قرآن نیز خبر میدهد که این شیوه نکوهیده بر معاندین عصر رسالت مخصوص نیست بلکه متعصبین عصرهای گذشته در تکذیب پیامبران الهی همین حربه را بکار میبردند چنانکه میفرماید : **و کذلائه ائتی الذین من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون (الذاریات - ۵۲)** یعنی همچنین برای کسانی پیش از اینها ، پیامبری برانگیخته نشد مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است ؛ مگر یکدیگر را بگفتن این سخن سفارش کرده بودند (نه) بلکه آنها گروهی سرکشند .

اناجیل راجحه نیز تذکر میدهد وقتی که حضرت مسیح بهود را بندداد ، گفتند در او شیطان است (یعنی جنون دارد) و هلدیان گوید . چرا به حرفهایش گوش میدید ؟ . (انجیل یوحنا - باب ۱۰ فقره ۲۰ و باب ۷ ؛ فقره ۱۰ و باب ۸ فقره ۴۸ و ۵۲) (۱) شمایقین بدانید که هر گاه «قریش» بغیر این تهمتها ، میتوانستند ، تهمت دیگری بزنند ، و او را الکه دار سازند ، خودداری نمیکردند ، ولی زندگانی پر افتخار چهل و چند ساله پیامبر آنان را از تو سمدادن و از بکار بردن این حربه باز میداشت ، آنان حاضر بودند از کوچکترین

(۱) : خلاصه از بیانات استاد تفسیر و کلام مرحوم آیه الله بلاغی ، که در پاسخ پرسش

دانشمند محترم آقای واعظ چرندابی مرقوم فرموده اند .

دین خود ندارند قرار دهند .

۴ - از همه مهمتر اخیراً چنانکه همه میدانند، مؤسساتی بنام رهبری جوانان در ایران شروع بکار کرده اند که هدف آنها از ابتدا معلوم بود و از قرار مسموع دستگاه تبلیغات مسیحی در این مؤسسات نفوذ کامل دارد و بنا بر این نحوه کار تأسیساتی که در سال جاری در تهران بمنوان شبانه روزی برای دانشجویان شهرستانی برقرار خواهد شد و با گرفتن ماهیانه ۲۵۰۰ ریال وسائل خواب و خوراک و تفریح در اختیار آنها خواهد گذاشت، قابل همه گونه مراقبت است باید کانوهای مبلغین اسلامی نسبت بکار همه مؤسساتی که بنام رهبری جوانان - غیر از فرهنگ و دانشگاه و آثارها و سینماها و مجلات - با تربیت این طبقه سر و کار دارد از راههای ممکنه با کمال جدیت مراقبت نمایند؛ لازم بتوضیح نیست که باید بدو از نفوذ تبلیغات مسیحیت (و فرقه های ضاله که آنها هم باید از مسائل روز اسلام باشد) جلوگیری و از نشر کتب و رساله ها و فیلم های تبلیغاتی و رفت و آمد و تماس افراد مسیحی بنام استاد و مشاور و کارشناس و کارمند و غیره در آن محیطها ممانعت بعمل آید و در مرتبه دوم ضمن تأسیس مثلاً یک مسجد و قرائتخانه اسلامی و امثال آن ردای آن مؤسسات شبانه روزی زمینه هدایت افکار جوانهای دانشجوی شهرستانی را بطرف کمالات اسلامی فراهم آورد - باید این نوع اقدامات را بوسیله مراجع روحانی و مطبوعات و وسائل دیگر از دولت خواست و یاد آورد که خطر افکار کمونیستی را میتوان با بسط صحیح تعالیم اسلامی در میان جوانانها منهدم ساخت

۵ - جای کمال هوشیاری و دقت است که بنا بر آنچه در نشریات اسلامی منعکس است خوشبختانه دنیای امروز که از بی هدفی و منازعات مسلکی و سیاسی خسته است یعنی اروپا و آمریکا و مخصوصاً ژاپن (خاور دور) و مال افریقا آماده قبول اسلامند ولی بامنتهای تأسف شونده میشود که مبلغین فرقه های ضاله همانطور که سالهاست در آمریکا مسلک خود را بنام دین اسلام (و یا حداقل یک شعبه از اسلام) بطور رسمی و حتی در نشریات امریکائی معرفی کرده اند (و آنها هم دانسته و ندانسته قبول کرده اند) با فرستادن مبلغین بهمان نقاط مورد نظر و دست نخورده مسلک شهودی خود را دین ایدآلی آنها یعنی اسلام معرفی میکنند و تبلیغ می نمایند و اینجاست که لزوم اقدامات فوری مخصوصاً از طرف مراجع روحانی واضح میشود .
«علی اسفر سیف»

داستانهای گذشتگان است که آنها را نوشته است و بامداد و پسرین بدو القاص می کنند ، بگو آنکه در آسمانها وزمین دانای راز است ، این را نازل کرده که وی آمرزنده و رحیم است .

پافشاری در ایمان «قریش» .

بزرگ پیشوای مسلمانان بخوبی میدانست که بت پرستی بسیاری از مردم به پیروی از سران قبیله خود می باشد ، و چندان ریشه معکس در دل آنها وجود ندارد ، و هر گاه انقلابی در میان سران بوجود آید ، و موفق گردد که یکی دو نفر را با خود هم آهنگ سازد ، بسیاری از مشکلات را حل خواهد نمود . از این لحاظ - اصرار زیادی در ایمان آوردن « ولید بن مغیره » که بعدها فرزندان او (خالد بن ولید) از سران نظامیان و کشورگشایان مسلمین گردید ، داشت ، زیرا او کهنسالترین و بانفوذترین شخصی بود ، که در میان « قریش » عظمت و فرمانروایی داشت ؛ و او را حکیم عرب میخواندند ، و نظر او را در موارد اختلاف محترم می شمردند .

روزی پیامبر ، فرصت مناسبی بدست آورده بود ، و درست همان هنگامیکه حضرتش کرم اکرم مشغول بسخن گفتن با او بود ، ابن ام مکتوم که مردی نابینا بود ، از صدای پیامبر او را شناخت ؛ و تقاضا کرد که مقداری قرآن بر او بخواند ؛ و در تقاضای خود زیاد اصرار نمود ، این مطلب زیاد بر رسول خدا گران آمد ، زیرا معلوم نبود که چنین فرصتی بار دیگر بدست آورده و بتواند در محیط آرام با دلائل محکم ؛ و بیان شیرین و جذاب خود با حکیم عرب که اسلام او موجب انتشار آئین توحید و گرویدن گروهی بود ؛ بسخن گفتن بپردازد روی این ، لحاظ ، از « ابن ام مکتوم » روی برگردانید و چهره در هم کشید و او را ترک گفت .

این جریان گذشت ، ولی شاید پیامبر در وضع برخورد خود با این ام مکتوم فکر میکرد که ۱۴ آیه زیر که در آغاز سوره « هجس » قرار گرفته اند ، نازل گردید . اینک ترجمه برخی از آنها : چهره در هم کشید ، و پشت بگردانید ، که چرا (ابن ام مکتوم) نزد وی آمد ، توجه میدانی شاید قلب او با پذیرفتن اسلام پاک گردد و تذکر با وسود دهد ، اما آنکه بی نیازی نشان میدهد توبه و اقبال میکنی با آن که اگر اسلام نپذیرد ، بر تو گناهی نیست ؛ اما آنکه شتابان نزد تو آمده و میترسد ؛ تو از او غفلت میورزی ، چنین ممکن ؛ که این قرآن تذکار است هر که خواهد آنرا یاد گیرد . . .